

עפ"ת 49054/10/21 - רביב יוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 49054-10-21 יוני נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90516563278

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
מערערים	רביב יוני
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 10.10.21, בגדרה דחה בית משפט קמא, בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת קנס מס' 90516563278.
2. כנגד המערער נרשם דו"ח תעבורה בגין עבירת מהירות שבוצעה ביום 8.3.20 (להלן: הדו"ח). הדו"ח הופק על בסיס צילומי מצלמת א'3 (להלן: "מכשיר המדידה"), בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
3. הקנס שולם ביום 30/11/20.
4. בית משפט קמא דחה את הבקשה להארכת מועד להישפט תוך דחיית הטענות שהעלה המערער בבקשתו. בית משפט קמא ציין כי נקודת המוצא שתשלום הדוח מהווה הודאה בביצוע העבירה ורק במקרים חריגים תתאפשר הארכת מועד לאחר תשלום הקנס, שלא התקיימו בנדון. עוד קבע כי הטענות שהעלה המערער ביחס לאישור המסירה דינן דחייה, מאחר והוכח כי הדואר נשלח בדואר רישום לכתובתו, והמערער לא הצליח להפריך את החזקה ולא ערך כל בירור ברשות הדואר.
5. המערער לא השלים עם החלטת בית המשפט קמא והגיש את הערעור. המערער חזר בהודעת הערעור על טענותיו, לרבות הטענות אודות אי ידיעתו על הדו"ח ואישור המסירה אינו תקין; עוד נטען כי והתשלום בוצע אגב עיקול.
6. לאחר עיון בטענות המערער ושמעית השלמת טיעוניו במסגרת הדיון, מצאתי כי דין הערעור להידחות, בהעדר עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

7. לעניין תשלום הקנס, קובע סעיף 229(ח) לחסד"פ כי:

"229. (ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, **הורשע** ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותובע ביטל את הודעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230".

מלשון החוק עולה אפוא, כי בקשה להישפט היא דרך פעולה חלופית לתשלום הקנס, וכי שילם את הקנס רואים אותו "כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, **הורשע** ונשא את עונשו".

8. במקרה דנן, התשלום בוצע בידי המערער וחלף זמן רב- ממועד התשלום עד להגשת הבקשה נשוא ההליך, מבלי לתת כל הסבר לשיהוי הניכר בין מועד התשלום לבין מועד הגשת הבקשה, ולכן התשלום והשיהוי בהגשת הבקשה ממועד התשלום, מביאים למסקנה כי אכן צדק בית משפט קמא במסקנתו, ואין עילה להתערב בה.

גם אם לא ידע כטענתו, היה עליו להגיש מיד לאחר ביצוע התשלום את הבקשה, אך המערער לא עשה כן והגיש את הבקשה חודשים לאחר ביצוע התשלום, כשבבקשה אין כל הסבר מניח את הדעת לכך.

9. יש להדגיש, כי גם במצב בו קיימים ספקות אף ממשיים לעניין המסירה (לא כך המצב בעניינו), וגם אם נניח כי המערער הרים את הנטל בסתירת חזקת המסירה, אלא שאחרי תשלום הקנס אין בכך די. יש להוכיח נוסף לאי המסירה נסיבות חריגות נוספות, כגון שהמערער לא ידעה ולא הייתה יכולה לדעת אודות ההליך (רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (10.11.08)). המועד הקובע, לאי הידיעה וחוסר היכולת לדעת, הינו מועד **תשלום הקנס**, שכן במועד זה רואים בנאשם כמודה וכמי שנשא בעונשו.

דוגמא לכך, היא קבלת הדוח ע"י אחר ותשלומו ללא ידיעת הנאשם וללא יכולת לדעת. כן בתנאי נוסף שהבקשה הוגשה מיד עם הסרת המניעה לא כך בעניינו - המערער הטוען כי לפני תשלום הקנס ידע אודות הדוח ולמקור הידיעה, עקב מסירה או מכל גורם אחר, אין לייחס משקל; הקנס שולם על-ידו ומיוזמתו וגם אם אגב עיקול(למרות שהדבר לא הוכח).

10. באשר לעיוות הדין, לאחרונה נקבע בבימ"ש העליון רעפ 1771/19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל** ו- בע"פ 2983/19 **פחמאוי נ' מדינת ישראל** (18.6.2019) שם נקבע כי:

"בתי המשפט המחוזיים כבר הבהירו במספר פסקי דין בהם דחו ערעורים על דחיית בקשות להארכת מועד, כי פסק הדין בעניין בדראן לא פסל את מצלמות א-3, ומכל מקום פסק דין זה אינו בגדר תקדים מחייב ואף לא הלכה מנחה".

לכן כל הטענות אודות אמינות מכשיר המדידה- אינן מקימות עילה של עיוות דין.

11. באשר לאישור המסירה, חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (ראו גם: רע"פ 106/15 **קריב נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (20.1.2015)), במקרה אכן קמה חזקת המסירה והמערער לא הפריך חזקה זו, ההפך, שילם את הקנה וממועד התשלום אין בפיו כל הסבר מדוע לא הגיש את הבקשה מיד לאחר התשלום.

12. סופו של יום, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.